

De Wereldkrant

Stichting WereldAsielen helpt zwerfdieren ter plaatse

Lente 2023 nr. 70

TEGEN DE VERDRUKKING IN

WereldAsielen heeft er dit keer voor gekozen om aandacht te vragen voor de zgn. 'eenpitters' in Spanje. Hiermee duiden we de projecten van mensen aan die destijds, vaak zonder hulp van derden, zwerfdieren opvingen en al dan niet noodgedwongen een opvang in en om hun huis begonnen.

Op onze website wordt het als volgt omschreven:

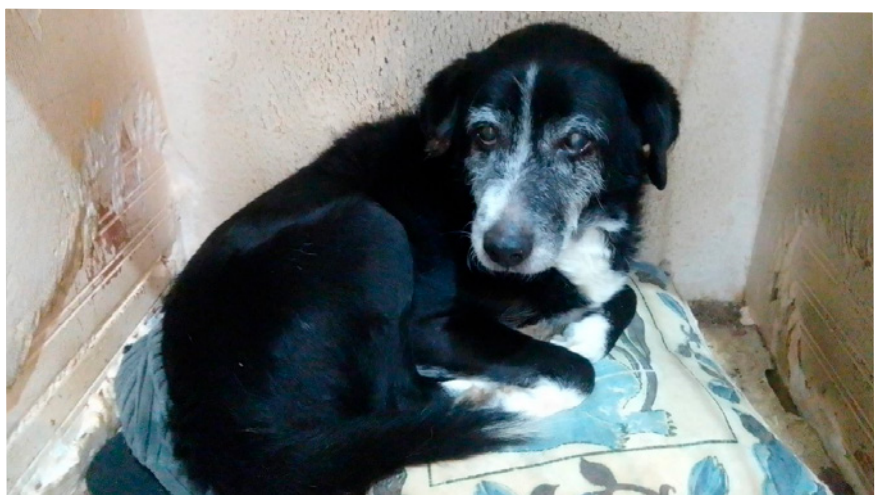
'Dieren moeten in een vaak vijandige of onverschillige samenleving zien te overleven en veel dieren zijn derhalve verwaarloosd, verwilderd, gewond of ziek. Gelukkig wonen overal ter wereld mensen met een hart voor deze dieren. Tegen de verdrukking in doen zij hun uiterste best voor al deze in nood verkerende honden, katten, ezels, paarden en andere dieren. Vaak in een omgeving die wordt geteisterd door armoede, natuurgeweld of oorlog. Ze beginnen een eenvoudige opvang, verzetten in stille bergen werk en redden wat er te redden valt.'

Voor deze groep mensen is WereldAsielen opgericht. We hebben een grenzeloos respect voor hen die hun nek uitsteken, zich de onverschilligheid of hoon van de omgeving laten welgevallen en dag in dag uit kiezen voor het helpen van deze dieren. Vaak al jaren of zelfs nooit op vakantie geweest, geen geld voor primaire levensbehoeften, maar toch zonder

twijfel doorgaan. Omdat ze niet anders willen en kunnen.

We hopen dat u deze editie met aandacht en plezier zult lezen. En natuurlijk hopen we als altijd weer op uw steun.

Namens het bestuur alvast hartelijk dank.

VOOR HEN, DOOR HEN, MET HEN

De bijna 63-jarige Berta Cardona Godoy uit het Spaanse Carmona in Andalusië is een oude bekende van WereldAsielen. Al jaren steunen we haar met incidentele donaties en tenzij de project-medewerker zelf aan de bel trekt, vraagt Berta zelden iets. Ze is nuchter en maakt verstandige keuzes, dus als ze iets vraagt, dan doneert WereldAsielen maar wat graag.

Als kind woonde ze in Sevilla en was er alleen plaats voor wat vogeltjes en een schildpad. Toen haar toenmalige echtgenoot Berta vlak na hun huwelijk een Yorkshire terrier gaf, werd haar hart voor dieren pas echt geopend. Dat hart dat, zoals ze zegt, zich daarna nooit meer gesloten heeft.

In 2002 begon Berta als vrijwilliger in een opvangcentrum alwaar ze kennismakte met de gruwel van dierenmishandeling en verwaarlozing. Er werden honden opgevangen die het leven daar door hun fysieke of mentale toestand eigenlijk niet aankonden, maar ook niet werden geadopteerd. Voor Berta stond één ding vast: Ze zou haar leven naast haar betaalde baan wijden aan de hulpeloze en kansloze 'moeilijke gevallen'.

Haar huidige vrijstaande huisje kochten ze in 2007 en had ook een grote, omheinde tuin rondom waar verwaarloosde en mishandelde dieren konden worden opgevangen. Iets dat Berta en haar inmiddels tweede echtgenoot Vicente tot op de dag van vandaag nog steeds doen.

Op dit moment verblijven 27 honden en 14 katten bij dit echtpaar. Ze wonen samen met hen en zijn nooit alleen; Berta en Vicente gaan niet op vakantie. Door zo intensief samen te leven, kennen ze van ieder dier de angsten, trauma's en hun gedrag.

Dit helpt om ze beter te laten herstellen, mensen weer te vertrouwen en een waardig leven te leiden. Alle dieren zijn op leeftijd; de meeste zijn tussen de 9-13 jaar oud en de rest tussen de 5-9 jaar oud.

Iedere dag is hetzelfde. Feestdagen, noch weekenden maken enig verschil. Samen met Vicente, die vanwege gezondheidsproblemen niet meer kan werken, vervult Berta alle huishoudelijke taken en de verzorging van de dieren.

Na 39 jaar betaalde arbeid is Berta afgekeurd en krijgt ze een overheidspensioen. Vicente heeft geen inkomen.

Op onze vraag of ze nog ergens van droomt is Berta duidelijk: Een wereld zonder misbruik en verwaarlozing van dieren, maar ook met meer respect voor leven in het algemeen.

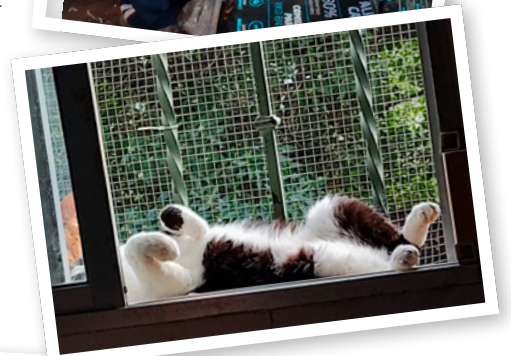
Pas als het laatste dier bij haar overlijdt en geen dier nog afhankelijk is van haar zorg, kan Berta rustig haar ogen sluiten.

Lachend voegt ze eraan toe dat het haar ook wel heerlijk lijkt om in een schoon en rustig appartement te wonen. Of eindelijk eens een reisje te maken, bv naar haar dochter die in Madrid woont.

Tot die tijd gaat Berta door. "Ik kan het eenvoudig niet níet doen".

Wilt u haar helpen het nog een tijdje vol te houden?
Onze hartelijke dank!

**Helpt u alstublieft mee?
Vermeld dan svp Project 93,
Berta bij uw donatie.**

JOSE EN ANNA GEVEN NIET OP

Het is alweer geruime tijd geleden dat wij voor het laatst verslag deden van het wel en wee in de opvang van José en Anna Ornaque van project 82 in Massanes, Spanje.

Dit heeft verschillende redenen; een van de belangrijkste daarvan is dat dit geweldige echtpaar zich altijd heel bescheiden opstelt en het liefst zoveel mogelijk in de anonimiteit opereert. Daarbij komt dat zij door hun manier van leven steeds meer in een isolement zijn gekomen en er nog maar heel weinig mensen in hen geïnteresseerd zijn. Dit geldt zeker niet voor onze projectmedewerker die al vanaf dag één een heel warm en intensief contact met haar Spaanse hartsvrienden onderhoudt.

Toen het thema van deze WereldKrant bekend werd, was het direct duidelijk dat José natuurlijk niet mocht ontbreken in het rijtje van 'eenpitters'.

José en Anna worden al sinds 2011 door WereldAsielen ondersteund; zij zorgen op hun eigen terrein al ruim 40 jaar voor de meest kansloze dieren. Honden die door ouderdom, ziekte, gedragsproblemen etc. absoluut niet herplaatsbaar zijn, hebben in de afgelopen tientallen jaren een veilige haven gevonden in en om het woonhuis in Massanes. De laatste jaren kost de dagelijkse verzorging met name José echter steeds meer moeite. De aanhoudende financiële zorgen en het zware werk hebben hun tol geëist, maar ondanks een waslijst aan fysieke beperkingen peinst deze bijzondere man er geen seconde over om zijn 'familie' in de steek te laten.

Dag en nacht staat hij voor zijn dieren klaar. Het is eigenlijk onbegrijpelijk dat iemand in deze uitzichtloze situatie NOOIT klaagt. Sterker nog, hij tracht zijn situatie altijd minder erg te maken door deze te vergelijken met asielen die er nog slechter aan toe zijn. Hij is vooral heel dankbaar dat hij al zoveel jaren een maandelijkse tegemoetkoming van de stichting ontvangt waardoor hij zeker weet dat hij in ieder geval iedere maand eten en medicijnen kan kopen. Onze donatie is door de hoge inflatie helaas allesbehalve toereikend dus af en toe krijgt hij een 'extraatje', waar hij altijd dolblij mee is.

Toen onze projectmedewerker in 2013 voor het eerst in Massanes op bezoek was, liepen er meer dan 150 honden en katten rond. Enkele daarvan waren er dermate slecht aan toe dat het onderwerp 'euthanasie' zich noodzakelijkerwijs aandiende. Actieve levensbeëindiging kwam tot dan toe niet in José's woordenboek voor en het ver-

eiste veel overredingskracht om hem op andere gedachten te brengen. Enkele jaren later stond de teller gelukkig al onder de 100 en tijdens het tweede bezoek werd de afspraak gemaakt dat behalve het 'laten inslapen' er ook geen nieuwe dieren meer zouden worden opgenomen.

José en Anna hebben woord gehouden; op dit moment wonen er nog slechts 42 honden. Deze honden krijgen alle liefde, aandacht en (medische) verzorging die zij nodig hebben. Zij leven in alle vrijheid totdat hun kaarsje uiteindelijk uitgaat.

Wilt u José en Anna helpen met de torenhoge vaste lasten, dan is uw bijdrage meer dan welkom. Onze hartelijke dank!

Helpt u alstublieft mee?
Vermeld dan svp Project 82,
RAPA bij uw donatie.

STOPPEN IS GEEN OPTIE

Dolores van project 94 in Palafrugell, Spanje dént niet eens aan stoppen. Al zou dat gezien haar gezondheid en leeftijd feitelijk een logische stap zijn. Echter, daar wil onze gepensioneerde poezenvriendin niets van weten. Sterker nog, alleen de gedachte al dat 'haar' zwerfkatten tevergeefs op haar zouden wachten is voor Dolores onverdraaglijk.

Al tientallen jaren staat Dolores' leven in het teken van meerdere kolonies zwerfkatten in en om Palafrugell. Hoe groot was dan ook haar wanhoop toen zij door een onfortuinlijke val in haar eigen tuin gedurende maanden helemaal niets kon. Godzijdank schoten haar bejaarde vriendinnen Anna (70+) en Carmen (80+) haar direct te hulp en namen haar activiteiten zonder te morren van haar over.

Inmiddels is Dolores gelukkig weer op de been en deelt zij twee maal per week op diverse locaties brokjes, natvoer én schoon drinkwater uit.

Naast deze voerrondes hebben de dames zich tevens ten doel gesteld om zoveel mogelijk zwerfkatten te laten steriliseren om het aantal dieren dat

een kansloos bestaan tegemoet gaat zo klein mogelijk te houden.

Hiertoe gaat Dolores samen met één van haar vriendinnen een- of tweemaal per week voor dag en dauw op pad om de vangkooien met zwerfkatten op te halen. Zij doen dit 's ochtends rond 06:00 uur om zo min mogelijk ruchtbaarheid hieraan te geven en in alle rust te kunnen opereren.

Nadat de vangkooien in Dolores' auto zijn gezet, rijdt zij direct door naar een bevriende dierenarts die wekelijks 3 à 6 katten kosteloos steriliseert. Na de ingreep haalt Dolores de dieren weer op en laat ze enkele dagen bij haar thuis herstellen van de operatie alvorens ze weer terug te brengen naar hun eigen omgeving. Deze methode (bekend onder de Engelse term 'Trap Neuter Return') is een bewezen werkwijze en het enige antwoord op de complexe zwerfdierenproblematiek.

Stichting WereldAsielen steunt Dolores al vele jaren en er is vrijwel wekelijks telefonisch contact met de projectmedewerker zodat wij te allen tijde snel kunnen schakelen in geval van nood. Net als al onze andere projecten heeft ook Dolores te kampen met de gigantische prijsstijging van kattenvoer. Bepaalde merken hebben hun prijzen zelfs verdubbeld wat inhoudt dat de dames van hun schamele pensioentjes vaak zelf voer moeten kopen omdat onze financiële steun helaas niet toereikend is.

Wilt u Dolores en haar 'door dik en dun'-vriendinnen helpen met een bijdrage in de kosten van voer en sterilisaties, dan zou dat voor hen een geschenk uit de hemel zijn. Het mooiste cadeau dat een zwerfdier kan krijgen is een leven zonder nageslacht ten slotte. Bij voorbaat hartelijk dank!!

Helpt u alstublieft mee?
Vermeld dan svp Project 94,
Asociación ISIS
bij uw donatie.

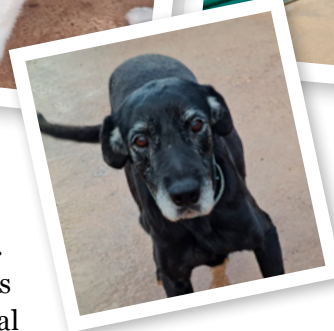
DE EENZAME STRIJD VAN NIEVES

In het asiel van San Francisco de Asís in Malagón, een kleine stad ten zuiden van Madrid (project 90) zorgt onze contactpersoon Nieves al vele jaren dagelijks in haar eentje voor gemiddeld 60 honden.

Toen dit asiel ongeveer tien jaar geleden een vast project van onze stichting werd, waren de omstandigheden ronduit belabberd. Gelegen naast een rivier werd het asiel bij aanhoudende regenval geteisterd door overstromingen.

Vanaf het begin heeft WereldAsielen zich samen met Nieves ingespannen om de leefomstandigheden beetje bij beetje te optimaliseren. Het terrein tussen de hokken werd verhard, de verblijven kregen een opknabbeurt, er werd nieuwe verlichting aangelegd en om de veiligheid van de dieren te waarborgen werden er op onze kosten goede beveiligingscamera's geplaatst.

Het leven van alledag valt Nieves bij vlagen heel zwaar. Dit komt grotendeels door de constante zorgen om het asiel, maar wordt ook versterkt doordat zij erfelijk is belast met depressies en angst- en paniekaanvallen. Zelfs in haar donkerste periodes slaapt zij zich iedere dag naar het asiel om haar honden te verzorgen.

toekomst. Zie de bijgaande foto.

Inmiddels is voor alle hondjes een goed tehuis gevonden; dit geldt helaas niet voor alle andere honden in het asiel. Dit zijn nl. stuk voor stuk honden met ernstige gedragsproblemen waardoor adoptie helaas onmogelijk is.

Deze dieren blijven tot aan hun dood bij Nieves.

Wilt u deze fantastische vrouw een steuntje in de rug bieden, dan zal zij u hier ontzettend dankbaar voor zijn.

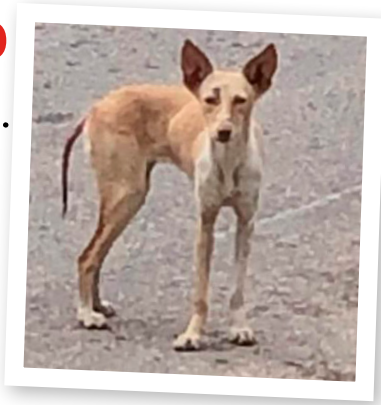
Wilt u helpen?
Vermeld dan svp Project 90,
Fransiscus van Assisi
bij uw donatie

ANTONIO GEEFT NIET OP

Antonio Murciano, onze bejaarde dierenvriend uit Andalusië, zou het net als Dolores en José & Anna van respectievelijk project 94 en 82 heel graag iets rustiger aan willen doen. Dat is een normale wens als je de 70 gepasseerd bent en door jarenlange overbelasting een waslijst aan fysieke ongemakken hebt.

De beste man heeft echter geen zitvlees en stoppen komt niet in zijn woordenboek voor. Als belangrijkste vrijwilliger van de kleine stichting Amnistia Animal Jaén (project 8) is hij nog dagelijks actief. En dat komt veel andere stichtingen in de regio heel goed uit. Zij doen nl. nooit tevergeefs een beroep op Antonio die in actie komt wanneer het anderen niet lukt om een ziek, gewond of getraumatiseerd dier (op) te vangen.

‘Gewapend’ met vangkooi en lasso gaat hij op pad; van tevoren niet wetend hoe lang het zal duren voordat hij weer thuis komt. Soms duurt dit wel enkele dagen. Antonio rust nl. niet eerder dan wanneer de desbetreffende hond in veiligheid is. In eerste instantie vangt hij de hond thuis op en laat deze door de dierenarts onderzoeken en behandelen. Daarna

gaat het dier naar een stukje grond in de heuvels rond Jaén waar Antonio een klein zomerhuisje heeft en waar hij met geld van WereldAsielen 10 ruime verblijven heeft gebouwd. Zodra de dieren zowel lichamelijk als lichamelijk zijn hersteld, zoekt hij goede adoptiefamilies.

Net als Nieves (van ons asiel in Malagón) heeft hij van onze stichting een donatie ontvangen om goede beveiligingscamera's aan te schaffen. In het zuiden van Spanje worden nl. met grote regelmaat honden gestolen. Deze stakkerds worden ingezet voor hondengevechten die met name binnen de zigeunergemeenschap gretig aftrek vinden en in het diepste geheim worden georganiseerd. Net als het stierenvechten zijn dit soort hondengevechten het toppunt van wreedheid waar door de Spaanse overheid niets tegen gedaan wordt.

Deze totale onverschilligheid laat Antonio niet onberoerd; als er iets is dat hij niet kan verdragen is het onrecht. Hij heeft in zijn lange loopbaan al heel veel misstanden publiekelijk aan de kaak gesteld en meerdere rechtszaken gewonnen. Het is alleen ‘dweilen met de kraan open’ en dat is heel frustrerend voor iemand die zijn leven in dienst heeft gesteld om zoveel mogelijk (zwerf) dieren een beter leven te geven.

WereldAsielen blijft Antonio steunen en wij hopen dat u ons daarbij wilt helpen. Bij voorbaat hartelijk dank!

Wilt u ook meehelpen?

Vermeld dan svp Project 08, Jaén bij uw donatie

Ons doel

WereldAsielen streeft ernaar om de leefomstandigheden van zwerfdieren te verbeteren door structureel fondsen te werven voor (acute) medische hulp en voedsel t.b.v. kleinere tot middelgrote asielen of hulpprojecten. Vaak vindt dit plaats in een omgeving die wordt geteisterd door armoede, oorlog of natuurgeweld. Het ondersteunen en stimuleren van sterilisatieprojecten zien wij als een primaire doelstelling, waarmee het duurzame en structurele karakter van ons handelen wordt benadrukt.

Wilt u meer weten?

06 - 12 50 52 49 of

info@wereldasielen.nl

Mededeling van het bestuur

In de vorige editie hebben we u al laten weten dat het vanaf 1 juli a.s. niet meer mogelijk is om met een acceptgiro te betalen. Echter worden per 1 april jl. al geen acceptgiro's meer aangemaakt. Dat betekent dus concreet dat u per direct ofwel gebruik gaat maken van de 'ouderwetse' overschrijvingskaart ofwel een machtiging afgeeft voor automatische incasso. Hoewel WereldAsielen hier geen aandeel in heeft, willen we ons excuseren voor dit ongemak.

Stichting WereldAsielen
Postbus 8040
1180 LA Amstelveen
T 06 - 12 50 52 49
E info@wereldasielen.nl

IBAN NL20 TRIO 0198 3427 56
BIC TRIONL2U
KvK 30199950
ANBI 8139.21.600

www.wereldasielen.nl